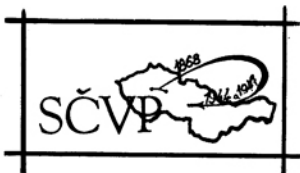

Novinová zásilka - povolila Česká pošta, s. p., Odštěpný závod Praha č. j. Nov. 5400/95 ze dne 10. 10. 1995
Placeno převodem
Novinová zásilka
Adresa adresáta:

ZPRÁVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

4/99
ročník 9

Rok 1944 a dnešek

Před 55 lety 6. února 1944 byla po těžkém boji konečně osvobozena obec Dembrovka. Fronta v obci trvala čtyři dny, lidé z okolních vesnic nevěřili, že snad někdo z dembrovských občanů tu tragédií přežil. Válka tentokrát obec krutě postihla - byl zabit Teodor Kadlec, ležce zraněn jeho manželka Anna Kadlecová a téžce zraněn Václav Skalský. Nedožité mřoky byly způsobeny na nemovitosti a movitím majetku. Šofeta dvě obytná stavení, dvacet jedna stodol. Mimo to bylo poškozeno také několik dalších hospodářských budov. Ihned po frontě si postíženi občané ve spolupráci s ostatními vystavěli alespoň jednoduché přístřešky pro uchránění krmiv a zbytků zemědělských strojů - poněvadž se předpokládalo, že budou zmobilizováni všichni zdraví muži. To se také stalo.

Bezprostředně za frontou byla na osvobozeném území Volyně zahájena všeobecná mobilizace všech mužů od 18ti do 50ti let. Začátkem března 1944 se do Rovenské oblasti přesunula 1. čs. brigáda. Ve městě Rovně bylo zřízeno vojenské velitelství a začal, až už tomu říkáme nábor nebo mobilizace našich krajanů. V čize se generála L. Svobody "Z Bazuluku do Prahy" se dočtete, že čs. brigáda k 18. 3. 1944 měla 1.839 příslušníků mužstva, za tři dny se pak počet mužstva zvýšil na 4.010 a dne 26. 3. 1944 po válku byl již 5.325. Tím byly splněny počty brigády, snižené po předcházejících bojích, a rozšíření brigády na 1. čs. armádní sbor. Později v Dukelsko-Karpatské operaci naši krajané tvořili prakticky jádro sboru.

Dne 15. března 1944 bylo odvodní komisi odvedeno 47 dembrovských občanů. Smutné bylo loučení odvedených s domovem a svými nejdraždšími. Matky, manželky a dívky plakaly. Muži statečně potlačovali slzy. Styděli se za ně. Nikdo z nich si tenkrát nechtěl připsát skutečnost, že padne v boji a už nikdy nevidí to, co právě opouští. Všichni cítili svatou povinnost zúčastit se fašismem, pomoci osvobodit "starou vlast" a vybojovat si právo na návrat do budoucího ČSR. Nováčci z Dembrovky a sousedních obcí byli odesláni do náhradního pluku 1. brigády do Jerefomva, města v SSSR, vzdáleného asi 300 km od Moskvy. Zde někteří mladí, fyzicky zdatní muži, ve věku 20ti až 25ti let byli vybráni a zařazeni do formující se 2. československé paradesantní brigády, kde prošli tvrdým výcvikem. Později, po vysádku na Slovensko, tři z nich - Vladislav Václavík, Josef Bačovský a Josef Kovářův byli chyceni Němci a po drastickém mučení byli popraveni. Raději volili smrt než by prozradili úkryt svých druhů v horách. Zbývající dembrovští občané

byli zařazeni převážně do 3. brigády do ženijních, spojovacích a tylových jednotek. Ze 47 odvedených mužů čtyři padli, tři se vrátili jako válčení invalidé a zbytek většinou s podlomným zdravotím.

S úctou ke všem padlým krajanům a utrpení pozůstalých se my, volyňští Čši, nemůžeme ztotožnit s názorem, který se v poslední době často opakuje v souvislosti s tzv. muničovským syndromem - že nelze dost dobře považovat naši armádu za symbol suverenity, když ani jednou od roku 1918 nehlájla naši samostatnost se zbraní v ruce. Plně souhlasím a pevně věřím, že většina z nás s názorem pana Václava Houzvičky a Ústavu mezinárodních vztahů, že za bojové tradice vstupující do historického vědomí české státnosti považujeme jak činnost československých legionářů za 1. světové války, tak protinacistický odboj doma i v zahraničí. Jeho významnou složkou byli právě příslušníci čs. armády.

Mý, volyňští Čši, jsme vždy považovali československou armádu za symbol suverenity. Naši dědové a otcové to také tak chápali, bojovali za vznik ČSR a podíleli se, společně se spojenci, na osvobození naší vlasti od německé kůle fašismu. Ztotožňujeme se s historickou skutečností, že Hitler porušil Mnichovskou dohodu, což byl mezinárodní zločin spáchaný proti českému a slovenskému lidu. Tím byl vytvořen prostor v československé politice. Tenkrát toho využil prezident Beneš, který v tu dobu byl v USA, a v den, kdy byl vyhlášen protektorát, se obrátil na USA, Anglii, Francii, SSSR a Společnost národů. Začal organizovaný odboj a postavil se do čela Benešovy exilové vlády. Ta později měla i svou armádu, která bojovala po boku spojenců protihitlerovské kůle.

Odsoutvození Edvarda Beneše za to, že naše samostatnost nebyla hájena roku 1938 se zbraní v ruce, by bylo nespravedlivé. Okleštěná republika by nutně podlehla přesile bez pomoci zvenčí. To by mělo za následek vysoké ztráty na lidských životech, možná i zhoubu národa, zničenou země a nedožité škody na historických památkách.

Proto hlédjeme objektivně poznání k postupnému obnovení otřesené sebedůvěry společnosti a zabvme se zbytečného dokazování notorické nedostatečnosti českého národa.

Dr. Vladimír Šamec

OZNÁMENÍ

Dne 20. května 1999 se koná zasedání Celostátního výboru SČVP ve velkém sále hotelu Legie v Praze 2, ul. Sokolská 33, od 9.00 do 11.00 hod.

Po něm následuje Volyňské historické sympózium na téma Vztah volyňských Čechů k Němcům před 2. světovou válkou, v jejím průběhu a také po ní.

Srděčně zveme všechny zájemce!
P. S.: Občerstvení a oběd budou zajištěny běžným způsobem.
V. Dufek

Krajanům na Ukrajině

Akce darů českých knih nazvaná Křijanjám na Ukrajině se rozšířá sice pomalu, ale přesto se již byly zaznamenány první úspěchy. Stalo se tak díky našemu aktivnímu členu komise, krajanovi Vlad. Frosovi z Brna, který loňi při zájezdu na Volyň predal sdružení Čechů v Lucku - Matici volyňské, několik českých českých knih a koncert roku, laskavostí studenta z Lucka, který studuje v Brně, poslal do Lucka dalších několik desítek českých knih, o které je tu nebyvalý zájem. Krajan Fros navázal úzkou spolupráci s předsedou Matice volyňské v Lucku Václavem Štěpánem, který ho má v těchto dnech navštívit.

Při té příležitosti bych chtěl zdůraznit, že podobné možnosti se nabízejí v některých regionech u nás i dalším našim členům a funkcionářům. Jde však o to pochopit současnou situaci našich krajanů na Ukrajině a vyjít jim vstříc.

Mnoho krásných knih z české historie věnovala po naše krajané na Ukrajině př. Mgr. Ludmila Čajanová z Krnova. Všeď díky za Vaše pochopení!

V Litoměřicích, kde na OV SBS máme sběrné středisko pro oblast Čech (Na Moravě to je v Brně u krajana Vl. Frose), je již na 150 výtisků krásné české literatury z našich dějin, která by Čechům na Ukrajině měla přinést nejen pochům, ale i povzbuzení do budoucna a ubezpečení, že stará vlast na své krajané v zahraničí nezapomíná.

Své knižní dary můžete posílat na tyto adresy: OV ČSBS, ul. 5. května, Litoměřice, tel. 0416/73 21 29, nebo Vlad. Fros, Mathonova 78 - 613 00 Brno, tel. 05/52 24 13.
R. Hlavěček

Pan Dr. Silvestr Maria Braitto

Ve druhém čísle Zpravodaje SČVP jsem si s velkým zájmem přečetl velmi zajímavý a fundovaný článek krajana R. Hlavěčka "Nad zažloutlými stránkami historie". Je v něm uvedeno jméno Dr. S. M. Braitto, je v něm nazvané, že dovoluji si napsat, co je mi o této významné duchovní osobnosti známo.

Dominikán Otec Silvestr Maria Braitto (křestním jménem Josef) se narodil 14. 6. 1898 v Ruščuku v Bulharsku, ale nedlouho poté, v roce 1900, se dostal do Čech. Navštěvuje

Akademické gymnázium v Praze a roku 1916 vstupuje do dominikánského řádu (oblačka 31. 12. 1916). Pro své velké nadání je poslán na studia do fádového učiliště Angelicum do Říma. Po studiích se vrací do Čech a v roce 1922 přijímá kněžské svěcení. Právníci slouží u sv. Jiří v Praze. Potom odchází na studia do Belgie a tam získává hodnost doktora teologie. Roku 1923 se vrací do Čech. Velmi touží po prohloubení duchovního života věřících, a proto v roce 1926 začíná vydávat revui Na hlubinu, která se stala jednou z nejlepších duchovních revui.

Braito stále pokračuje ve studiu a studium ukončuje v roce 1930 doktorátem teologie opět na paapešském institutu Angelicum. Stává se profesorem teologie v Olomouci, kde pak setrvává (s výjimkou přerušení v letech 1933-34) až do roku 1950. V tomto roce je 17. března zatčen a odsouzen na 15 let do vězení (Mírov, Valdice, Pankrá, Leopoldov). Definitivní amnestie se dočkal 10. 5. 1960. V té době se jeho zdravotní stav stále zhoršuje a dva roky nato, dne 25. 9. 1962 z Praze-Březně umírá. Jeho dílo je rozsáhlé, zvláště díky časopiseckým článkům v revui Na hlubinu, věnovaným převážně křesťanské mystice a aktuálním problémům doby. Napsal také řadu knih, např. Základy (1931), Život (1932), Za příkladem svého velekněze (1934), Sv. Filip Nerí (1937), významnou knihu Cirkev (1949). Podstata křesťanství (1947) a jiné.

V mnoha publikacích se mluví o P. Dr. Silvestru Marii Bratovi jako o jedné z nejvýznamnějších duchovních osobností 20. století u nás. Píši o něm a vzpomínají na něho teologové, morální filozofové, spisovatelé a básníci, jeho spolupracovníci a posluchači. Zvláště hezky na něho vzpomínají jeho spoluvěrní z dob totality. Přívodem tedy můžeme uvést řadu jím, že Volyni navštívili takový významní lidé jako byl ThDr. Silvestr Maria Bratio. (Zpravodaj podle publikace Silvestr M. Bratio 1898-1962). Václav Kytl

Jak jsme byli v "běžencích"

(Pokračování čl. PhDr. Jaroslava Fialy, CSc.)

Na podzim roku 1945 začal nábor mladých chlapců do dobromyrných právních učebnic a někteří moji vrstevníci (bylo nám kolem 15 let) dokonce v těchto přestřelkách zahynuli. Vedlo to k tomu, že se mnozí těchto chlapců včetně mě rozhodli odejít do Čech. Zajeli jsme do Rovna, kde bylo doplňováno velitelské čl. armády. Tam si nás zapsali a sblížili pomocí. Jiná cesta neexistovala, protože hned po válce byli sovětské hranice indus hermeticky uzavřeny. Někomu se odejedl podstou, ale když jsem se na cestu vypravil já s několika kamarády a dostavili jsme se do Rovna k odjezdu, zjistili jsme, že se žádný další transport už nepřipravuje. Vratili jsme se tedy domů a pokračovali ve školní docházce.

Česká škola v Lucku žila bohatým kulturním životem. Komaly se tu besídky, chůra se hudební, které navštěvovali pí. ev. Hamáčková. Také se muzicírovalo. Na housle hrál ředitel školy a její tajemník p. J. Tošner, můj spolužák J. Kozák a další spolužák z Kupičova, kterého rodiče poslali do Lucka do školy, aby nemusel k domobraně. Spolužák V. Kremla hrál na akordeon. Hráli jsme lidové písně i odposlouchané slágy. Byla to kupř. Cikánka, Bezejmenná polka, Čtyři páry bílých koní, Bílá zelená, bížba bílá aj. Hrávali jsme na besídách, při různých vystoupeních i k tanci. Ředitel p. Vlk dokonce nastudoval Českou besedu, kterou jsem předvedl v luckém divadle. Někdy se k nám přidal i někdejší vojenský kapelník Čech Vajnár (Weinar?). Byl v sousedství u rodiny nepřítelů. Někdy, kdo přišel na myšlenku, že bych mohl hrát v luckém katolickém kostele na varhany. Uměl jsem toho skutečně málo, byl jsem samouk. S rodiči jsme zašli na lucké biskupství,

které bylo blízko hlavního chrámu. Pan biskup nás přijal a sblížil, že před chrámové lavice dá přistávat harmonium, protože hostelví věz a kruchtba byla poškozená bombardováním. Tak jsem začal hrát v kostele. Byly to písně, které jsem znal z domova. Žádný zpěv českých církevních písní jsme neměli. (Když jsem v r. 1994 přijel do Lucka, harmonium dosud stálo na stejném místě). V létě jsme chodili do kostela pravidelně, v zimě bývala docházka nepravdivá. Hráli jsem dokud se neovládli ze Sibíře skuteční varhaníci - Poláci. V zimě jsme chodili do evangelického kostela do Boratina, kde jsem zpíval s p. Vikem, který tu zastával funkci varhaníka.

Politické zmny, které jsme po válce očekávali, včetně hymny, se po válce nerealizovaly. Všechno se naopak vracelo do starých kolejí a změny, k nimž docházelo, byly velmi nepřipravené. Byla zrušena česká sedmiletá škola v Lucku. Já už jsem v té době byl v 8. třídě ukrajinské chlapecké školy, takže se mě to změna již nedotkla. Navíc se stále víc a víc hovořilo o reemigraci Čechů jako o hotové věci. Na přelomu let 1946/47 v Lucku začala pracovat reemigrační komise.

V tom roce byla velice tuhá zima, ale do volyrišské oblasti přesto přijížděly často na otevřených vagonech žebřáci z vnitřního Ruska. Byli to hlavně obyvatele Branské oblasti, kde panoval velký hlad. Mnoho z nich během cesty pomrzlo.

Dnem, na který jsme čekali, se stal 16. únor, kdy jsme za velkého mrazu (-32 stupňů) vyjeli v nákladních vagonech z Lucka. Hned na nádraží se nám ztratili kufr s jidlem. Asi den před odjezdem jsme již byli připraveni na nádražní rampě, abychom stáli nalozit všechno, co se rodičům od konce války podarilo nashromáždit. V té zimě jsme spali ve vagonech bez topení, protože kaminka se tam teprve instalovala. Vzpomínám si na naše nového koč, kterého rodiče koupili, a který stálo na nádraží a nádraží a ráno se ani nemohl rozhybat. Cestou jsme si pak již přitápřili v kaminách. Pouz v Lucku na hranice trávila osm dní a 24. února jsme konečně hranice přešli. Pak už jsme cestou dostávali teplé jídlo a během dvou dnů jsme dojeli do Podbořan, kde jsme byli ubytováni ve sběrném lágru pro reemigrační členy i s ostatními, kteří neměli v Čechách žádné příbuzné. Odtud rodiče vyjízděli do okolních obcí, aby vylhly vhodnou udeslost. Nakonec si zvolili Tlesky u Jesenice, kde byl sice velice starý obytný dům, ale zato se jim zamouvaly nové chývy. Ale to už je jiný příběh. J. Fiala

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Severoarmorský region

POZVÁNKA na SNĚM Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, severoarmorského regionu, který se koná dne 26. června 1999 se zahájením v 9.30 hod. v sále Kulturního domu v Suchbale nad Odrou. SNĚM se uskuteční u příležitosti konání Valné hromady našeho regionu. Zveme všechny členy i s rodinami na toto setkání. Oběd i další občerstvení zajištěno - Hudba - Vše v ceně 150 Kč na osobu.

JE VELMI NUTNÉ včas zaslat přihlášky i potřebný obnos, jelikož potřebujeme zajistit oběd a vše ostatní. Lhůta podání přihlášek neproždejží do 30. 5. 1999.

Těšíme se na Vaši účast!

Výbor severoarmorského regionu

Region Frýdlant

Region Frýdlant v Čechách uspořádá jako každý rok "Setkání krajanů a jejich přátel" dne 9. 5. 1999 od 12 do 18 hodin ve Frýdlantu v Národním domě v sále našeho sponzora p. Miroslava Proška. Zveme srdečně členy a přátele i z dalších regionů. Občerstvení a oběd je zajištěn! Z regionu Ludmila Milíčková

Region Žatec

Na pomoc staré vlasti

Na dvěстіčtyřicet členů Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel žateckého regionu se sešlo 19. března k. r. v Žateci, aby vzpomněly významného výročí naší bývalé menšiny - hromadného nástupu do čl. vojenké jednotky v SSSR v prvních měsících roku 1944. Tedy před 55 lety.

Slavnostního shromáždění se zúčastnil zástupce ministerstva obrany pluk. V. Kučera, senátor českého parlamentu Ivan Havlíček, starosta města Žatec Ing. Zdeněk, předseda CV Sdružení prof. MUDr. Jiří Dušek, CSc., vojenský atlév ukrajinského velybanství v Praze pluk. Sergej Zacharov, předseda žatecké odbočky Konfederace politických vězňů Václav Kytl, důstojníci žatecké posádky major Fr. Pěch a kpt. Zdr. Kratina a další hosté.

Profesor Dušek ve svém vycerpávajícím projevu zdůraznil, že ihned po 15. březnu 1939 se vylouřili Češi začali v různých místech Polska angažovat a sdrůžovat pro nastávající boj s německými okupanty.

Tento trend odporu, řízený prezidentem Dr. E. Benešem, stále stílil a po vzniku druhé světové války přelšel do praktických forem, když řada vol. Čechů bojovala proti německým uchvatitelům v polské armádě, později pak na Středním východě, Africe a v Anglii.

Významnou úlohu v tomto úsilí sehráli týdeník Krajaneké listy a v době okupace Volyně protiněmecké podzemní organizace Blaník i její list Hlasatel, byl vycházel jen několik měsíců.

Vyvrcholeno postoje vol. Čechů vůči fašistické vládě šli pak byl dobrovolný, hromadný nástup do čl. vojenké jednotky v SSSR, kdy odvodní komise v Rovně přijímala denně stovky dobrovolníků, kteří se rozhodli obětovat své životy v boji s německými okupanty. Do čl. voj. jednotky v SSSR nastoupilo téměř 12.000 dobrovolníků, což se nepodařilo žádné jiné české menšině na světě!

Senátor Ivan Havlíček a starosta města Žatec Ing. Zdr. Kuněs ve svých vystoupeních shodně vyhlásili, že vzhledem k tomu, že v době války uplývá vztahů, že sta vztahů po dobu působení na Volyni a před 55 lety potvrdili v práci svými činy. Oba fečníci se shodli na tom, že i dnešní doba potřebuje a vyžaduje od našich občanů lásku ke svému národu, podporu v uskutečňování dalšího rozvoje státu a spolupráci se všemi lidmi dobré vůle.

Referát prof. Duška doplnila ve svém vystoupení předsedkyně žateckého regionu Sdružení Marie Pánková vyzdvizžením vlasteneckých a bojových činů řady volyrišských příslušníků v čl. armádním sboru v SSSR v boji s nepřitelem.

V další části svého projevu pak zhodnotila činnost žatecké organizace Sdružení v uplynulém období, zhodnotila významné akce, které organizace pořádala a vyzdvihla velmi úzkou polnozu spolupráci žateckého Sdružení s městským úřadem, místní posádkou a okresní organizací ČSBS. Dále seznámila přítomné s připravovanými akcemi na letošní rok.

Předseda žatecké organizace Konfederace politických vězňů V. Kytl vzpomněl na události padavěšých let, kdy řada vol. Čechů byla pro své politické názory pronásledována a perzekvována.

Žatecké shromáždění našich krajanů opět potvrdilo, že i přes vysoký věkový průměr vol. Češi chtějí i nadále být oddanými a platnými decerami a syny našeho národa, tak jak to vždy v minulosti svými činy deklarovali a potvrdzovali. rh

Region Praha

Zájezd na Duku

V tomto roce budeme jít po 55. vzpomínat na boje o Dukelský průsmyk, kde padlo mnoho našich krajanů. Prázský region chce uspořádat zájezd na ta pamětná místa a tím učít památku padlých. Zájezd bude trvat 4 dny a přesné datum zájemcům oznámíme dodatečně po

obdržení přesných údajů ze Svídníka. Počítáme, že zájezd bude stát cca 1.000 Kč. Zájemci, hláste se nejspíše do konce srpna 1999 na adresu: Irena Malinská, U Lužického semináře 19, Praha 1, 118 00. č. tel.: 02/53 98 95.

Upozornění čtenářů!

Pokud Vám pošta nedodá Zpravodaj a víte, že ho ostatní již dostali, obraťte se na Váš poštovní úřad. My posíláme Zpravodaj všem našim členům podle ústřední evidence.

Distribuční skupina

Region Chomutov

...a její jsme na vřel.

...Kam?

Po stopách odboje druhé světové války na Moravu.

19. 3. 1999 se konal dvoudenní zájezd ČSBS, ČOL společně se Sdružením Čechů z Volyně. Autobus zapůjčil velitel vojenské posádky v Chomutově pluk. Ing. Lisonek, za což mu patří náš dík.

Především děkujeme prof. Dr. Klusákové, která se nás ujala, vypracovala trasu, zajistila stravování, ubytování a po celou cestu nás doprovázela.

První zastávkou bylo Velké Meziříčí, kde nás uvítali zástupci meziříčské organizace ČSBS p. Doležal a ing. Trojan. Prohlédli jsme si pomníček se jmény parlamentářů a občanů, kteří ve dnech květnové revoluce 5. a 6. 5. 1945 byli zavražděni německým gestapem. Bylo jich celkem 130. Také jsme navštívili středověkou synagogu, obnovenou a užívávanou pro výstavní účely. Na oběd jsme zajeli do obce Budíkov, kde armádní generál Ludvík Svoboda navštívoval sňouk, která nese jeho jméno. Naše další cesta vedla do Hrozňatína k rodnému domu velitele I. čs. armádního sboru gen. L. Svobody, kde je vystavováno u části žen na boji tohoto sboru. Některé členky se tam poznaly a zajímavě doplnily své zážitky a vzpomínkami touto výstavou. Nahlédli jsme i do výměnku babička a dědečka prof. Klusákové. Zavaleno na nás teplo kuchyně s kameny vytopěným dřívím, vybavené dobovým nábytkem a nádobím. Další místnost je vyzdobena fotografiemi rodiny Svobodových, krásnými výstřiky té doby. Vše tam stráží figurina oblečená do šatů, které nosila babička.

Ten den jsme se zastavili ještě v Třebíči, kde následovala prohlídka restaurovaného židovského města a unikátního zachovalého židovského hřbitova, kde nás provázal 88 letý prof. Pavlík, který se touto problematikou zabývá již 15 let, stará se o hřbitov, kde mu pomáhají studenti místního gymnázia a z jiných států.

Ve večerních hodinách jsme dojeli do Kroměříže. Tam nás srdečně přivítali: příslušník I. čs. armádního sboru plk. Ing. Jovák, místostarosta a matřická Městského úřadu. Přijemným překvapením byla místnost, v níž jsme shlédli různé plány, mapky a fotografie z dob osvobození Kroměříže. Prohledla tam i zajímavá beseda.

Ráno jsme navštívili rodinnou hrobku bývalého prezidenta republiky gen. L. Svobody na kroměřížském hřbitově, kde jsme položili kytičku karsafiátu. Zastavili jsme se v pomníku padlých rumunských vojáků, kteří osvobozovali Kroměříž, a také u hrobů, kde leží poslední padlí vojáci 3. brigády při osvobození Kroměříže. Prohlédli jsme si zámeček a květnou zahradu, kolonádu a náhrobek.

Po obědě jsme se rozloučili s plk. Jovákem a trochu unavení a velice spokojení jsme vraceli domů.

J. Kalerová, M. Santorová

**Cestovní kancelář PANCEST,
Volyňských Čechů 1707,
Zátec, 438 01,
tel., fax: 0397174 05 40**

Vám nabízejí tyto zájezdy:

ROVNO, LUCK - 21.4.-27.4.1999

a 10.7.-16.7.1. r.

Cena: 4.050 Kč - k přibuzným - 2.500 Kč

PARÍŽ dne 14.5.-17.5.1999

Cena: 2.950 Kč.

ITALIE - Bibione 2.7.-11.7.1999 a

9.7.-18.7.1999 - obojí již od 4.890 Kč.

Miramare di Rimini 27.8.-5.9.99 -

cena 3.900 Kč

a 3.9.-12.9.99

cena 3.600 Kč.

Můžeme zařadit Vaši dovolenou dle osobního plánu každého zájezdu např. do Holandska, Španělska, Chorvatska, neb některý ze zajímavých poznávacích zájezdů.

Informace pořádá CK PANCEST

(adresa v titulku)

Pracovní doba: 9-12.00 a 14-17.00 hod.

Cesta na sokolský slet

Ve fondu polského ministerstva zahraničních věcí v centrálním varšavském archivu se nacházejí dva dokumenty, které se vztahují k cestě výpravy volyňských Čechů na X. vesokolský slet v roce 1938 v Praze. Prvním je žádost československého honorárního konzula v Kvasilově Vladimíra Svárovského devizové centrále Hospodářské banky ve Varšavě o převedení 10 tisíc zlotých z účtu Alexandra Khola ze Zdobulovna vedeného u Poštovní spojitely ve Varšavě na účet Živnostenské banky v Praze. Šlo o peníze, které musela stoločná výprava volyňských Čechů zanechat na hranicích přechodu Zembrzydovce. Před odjezdem byl v souvislosti s výpravou informován, že každý účastník může přes hranice vyvézt částku 200 zl. na osobu. Avšak vzhledem k tomu, že krajané jeli na dva společné pasy, interpretovaly polské celní orgány zákon tak, že lze vyvézt 200 zl. ne na osobu, ale na pas, tzn. všech 100 účastníků celkem jen 400 zl. Jelikož účastníci měli s sebou v průměru více než 100 zl. na osobu, přebytečné částky sebrali a obdrželi poštu na adresu A. Khola. Jeden sedmáctiletý cvičenec, který si přemohal vše a odeslal dovolenou byl již opakovaně prohlídce polskými celními orgány zadržán a uvřen do vězení v Třebíči. Krajané přijeli do Prahy fakticky bez finančních prostředků. Nástěžit se jich ujal Československý ústav zahraniční, který jim zapůjčil částku odpovídající 10 tisícům zlotých. Incident vzbudil pozornost mezi ostatními zahraničními účastníky sletu, kteří se s podobnými problémy ve svých zemích nesetkali.

Dopis Svárovského, který obsahoval kritiku postupu polských celních orgánů vyvolal krajní nelibost na polském ministerstvu zahraničních věcí. Jak potvrzuje další zachovaný dokument, příslušný odbor ministerstva navrhl ministru, aby požádal "českou" stranu o uvolnění polského občana Svárovského z místa československého honorárního konzula na Volyni, jinak mu polská vláda odebere udělené exequatur (souhlas s výkonem funkce cizího konzula). Podle ministerstva se Svárovský dopustil nepřipustného zleřnění polského úřadu, a to i v očích ciziny. Údajně nesprávné postoje Svárovského př. nemožňují státním činitelům udržovat s ním kontakty jako s představitelům cizího státu. Také polské ministerstvo vnitra tvrdilo, že Svárovský je znám svým šovinismem a podporou tendencí směřujících k separaci volyňských Čechů. Před všechno nepřátelství ze strany vládní byrokracie zůstal V. Svárovský honorárním konzulem na Volyni až do zániku ČSR (roztržena) pod polským nátlakem teprve 8. dubna 1939). Jaroslav Vauclik

Soumraky a úsvity

Před dvěma roky vydala naše krajanka Antonie Hříbovská sbírku básní nazvanou "A hvězdy přišly do záhad". Informace o tom byla uveřejněna v 2. čísle našeho Zpravodaje z února 1997. Vyslovil jsem tehdy přesvědčení, že autorka sbírky právem zaujme své místo

po huku našich volyňských básníků Jiřího Rěbla a Jana Pospělá.

V tomto přesvědčení mne utvrzuje její další sbírka básní a krátkých vzpomínek nazvaná "Soumraky a úsvity", kterou jsem od paní Antonie Hříbovské obdržel s tímto věnováním: Vážnému panu Jaroslavu Chadobovi, kterému jsem před mnoha lety v Záteci přispívala do časopisu "Věrná stráž", svou literární trošku věnuje autorka.

Úvod ke sbírce napsal kulturní pracovník z Jesenice u Rakovníka, kde autorka trvale bydlí, pan Vlastimil Řebec. Mimo jiné uvádí: "Listuji ve sbírce znovu a znovu a uoděmuji si, jaký dar jsme my, čeňdři a obdivovatelé paní Antonie Hříbovské, dostali. S nevidanou upřímností a čistotou nám vypořádá do své dušičky zahrádky a dovoluje nám přívodně ke všem květinám, které se svým předlohem životě vyzkoušela. Člověk do těch cestiček a vzpomínek vstupuje s jakousi nevidanou úctou, naslupaje pomalu, tíše a s mimodávnou opatrností. Najdeme zde všechno: bolest i radost, mládívěť okouzlenu i vyurozanou, romantický sen i tvrdou realitu života. Najdeme zde nejen oteřiny úzkosti a hodiny nepokoje, ale i nádherné dotýky zvonící a sluncem prosolněné nády. Básně patří ke Hříbovské básně mládívěť jakousi modlitbou ke všemu, co život dal. Souv literární nářadí objímá nejen rodninu kroniku, ale i člověka jako takového, nejen Volyni a Prahu, ale krásu v té nejryzejší podobě. Svým básnickým dávkoděhem objevuje věci, kterých bychom si nikdy nemysleli, které bychom v tom soudu běhu za hmotnými statky přehlédli jako nezajímavými.

Co ještě dodat? Další kniha je skutečně další! Byl bych rád, aby se stala jakýmsi vlahým detektivem pro tu naši vysloužilou dušičku zahrádky, aby nám vrátila nádeje i jistotu, že život není jen plná penězinka a přepychová auto na betonovém dvoorku. Stali jsme se vězni mamoty a pohodli, ale více štěstí nám to nepřineslo. Zapomněli jsme, že život je také pohled nahoru - k paní Myšleně a Ideálu, a také k tomu druhému, kterému je svědce náš smutek." Totik Vlastimil Řebec.

Ohlas na první sbírku básní Antonie Hříbovské byl velmi přínosný. Svědčí o tom řada dopisů od čtenářů nejen z České republiky, ale i z USA a Kanady. Nepochybují o tom, že stejnou pozitivní odezvu budou mít i její "Soumraky a úsvity".

Autorka vydala svou sbírku vlastním nákladem a je ztím k dostání v knihkupectví na Husově náměstí v Rakovníku za cenu 40,- Kč.

Antonie Hříbovská, která se v obdivuhodné duševní svěžeosti dožívá 85 let, bydlí trvale v Jesenici u Rakovníka, Krtská 253, PSC 270 33, tel. 0313/599384.

Na závěr uvádím ukázkou ze sbírky. Má název Volyn

Volyni, smátek krásko,

teřká moje lásko,

zářící, plná světle,

v tisící barev vzkvétá.

Krajino dnů smýšlek,

ve vzpomínkách vždy žítých,

je mi tvůj obraz prostý

dražší než vzácné skosty.

Rostla jsem pod tvým nebem,

živila se tvým chleboem,

omývala tvou rosou,

děťčičko s nožkou bosou,

malá a prvotváse,

kořič se tvé krásce.

Bloudila po okoli,

po lukách, lesích, polích,

kde v zlatých kláskách mori

dvouk máky hori.

Jaroslav Chadoba, Milostná

NAŠI JUBILANTI

Region Olomouc

Dne 5. 5. se dožije p. Josef Šulc 87 let. Je to náš nejstarší člen. Marie Nováková z Olomouce 6. 6. 45 let. Je nejmladší členkou regionu. Za region našim jubilantem

je srdečně blahopřel Vladimír Tengler

Region Chomutov

Dne 6. 6. se dožívá 75 let pluk. v. p. Viktor Řepík, rodák z Malované na Volyni, byt. Chomutov, přísl. čl. východní armády, účastník dukelských bojů. Hodně zdraví

do dalších let přeje manželka Helena a dcera Alena s rodinou. *K blahořádní se přejouji za region A. Hloušek a ved. reg. J. Kačerová*
Region Zatec - Podbořany
 Jubilanti v 1. čtvrtletí tohoto roku oslavili své narozeniny:

Stropnická Anastazie z Podbořan, 10. 1. - 60 let. Valenta Vladimír z Podbořan, 1. 1. - 70 let. Lneniček Antonín, Nepoměstí 1. 1. - 70 let. Holáček Helena, Slávek 3. 1. - 70 let. Harváneková Helena, Podbořany, 6. 3. - 70 let. Horák Vladimír, Strojčice, 24. 3. - 75 let. Palentová Marie, Malá Čermoc, 19. 1. - 80 let. Plošová Anna, Kryry, 15. 2. - 84 let. Marková Věra, Podbořany, 25. 2. - 84 let. Macáková Antonie, Podbořany, 14. 3. - 85 let. Cupalová Marie, Strojčice, 24. 3. - 88 let. Vojarová Olga, Holočecy u Zatec, 22. 1. - 89 let. Všem jubilentům mnoho zdraví do dalších let (kteřím jsem snad nevduval, nemám data narození) za region přeje *Kamila Ondráč*

Rokytnice v Orlických Horách
 16. 3. se dožil 40 let Josef Homolák. Jeho syn Alexandr 26. 4. bude mít 15 let a jejich tatinkovi a dědovi Oldřichu Homoláčovi 12. 5. se naplňují 70 let. Hodně štěstí, zdraví a spokojenosti do dalších let přeje rodina Homoláčových, mladší i starší, Týsjané, Koníčkovi, Chomčiví.

Region Cheb
 Ve druhém čtvrtletí r. 1999 se dožívají kulatých a púkáulatých narozenin: 12. 4. Hrušková Marie z Volkova bytem Nový Kostel - 84 let. 22. 5. Tochor František z Volkova, bytem Chodov - 70 let. 16. 6. Floriánová Evženie roz. Žáčeková ze Sofievy, byt. Plesná - 75 let. Všem jubilentům hodně zdraví a spokojenosti do dalších let za chebský region přeje *Márcová a Pančová*

Region Zatec
 Ve 2. čtvrtletí oslaví své jubilea také naši členové:
 Marie Hloková (dodatečně) 9. 3. - 81 - Zatec. Marie Bemková, 3. 4. - 60 - Podbořany. Jiřina Štybřová, 22. 4. - 65 - Jitřen. Rostislav Valenta, 22. 4. - 70 - Podbořany. Marie Procházková, 30. 4. - 70 - Liběšovice. Marie Nosková, 17. 4. - 75 - Zatec. Marie Němcová, 18. 4. - 75 - Lhota. Libuše Tomášová, 13. 4. - 80 - Liběšice. Antonie Zdráská, 23. 4. - 82 - Podbořany. Josef Rejzek, 27. 4. - 85 - Staňkovic. Olga Reháčková, 24. 5. - 60 - Velká Čermoc. Božena Tamchynová, 20. 5. - 65 - Postoloprty. Ludmila Kalášová, 12. 5. - 65 - Opocno. Mikuláš Rigl, 12. 5. - 75 - Stránský. Helena Valešová, 14. 5. - 80 - Zatec. Libuše Kyselová, 15. 5. - 80 - Kryry. Konstantin Mokry, 12. 5. - 82 - Strojčice. Marie Andělová, 15. 5. - 85 - Staňkovic. Věra Vognerová, 19. 5. - 87 - Postoloprty. Vladimír Mašek, 25. 5. - 88 - Postoloprty. Augustin Jiříšek, 7. 6. - 65 - Podbořany. Libuše Sivulská, 20. 6. - 70 - Kryry. Josef Kovář, 8. 6. - 75 - Třemošná, Jan Pilář, 15. 6. - 75 - Liběšice. Antonie Kleinová, 29. 6. - 75 - Zatec. Tamara Lemzová, 16. 6. - 80 - Vrutec. Věra Vostelová, 17. 6. - 80 - Sífem. Anna Stárková, 5. 6. - 82 - Zatec.

Dodatečně přeje při Melanii Šebkové z Loun, která oslavila 22. 1. 60 let.

Za region všem mnoho zdraví přeje Kamila Ondráč
 V březnu oslavila své 85. narozeniny Věra Klobočnicková ze Soběchle. Mnoho zdraví a hodně spokojených přátel let přeje rodina

Region Praha
 "Volyň bude vzpomínka, záškrty pro nás drahd, nejdražší úšak bude vzdy, nám matička Praha"

Důležité upozornění! Jelikož se mnozí dotazují na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 7504454-018/0800, Čs spořitelna a.s. - Melantrichova 5, Praha 1. Dary můžete poslat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 509, 181 00 Praha 8. Prosimte etnasne, aby nás neupomínali o zveřejňování darů - dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu! Krajane! Neposílejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktorky! Díky za pochopení.

Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: prof. MUDr. Vladimír Dufek, Na Hřebcích 20, 150 00 Praha 5

Tato jeho vlastní slova vystihují jeho dosavadní život. Občasný a nezřetelný prožil život v souladu se zjiny volyňských Čechů v Sokole, v odboji a fadách ČsA armády a posleze v zaměstnání. Tímto bratru Jiřimu Gabrielovi z Dubna, nyní Praha Vinohrady, který se v plné svěžesti dožívá 80 let, přeje hodně zdraví a Božího požehání do dalších let - rodina

Region Teplice
 Dne 21. 3. oslaví své 80. narozeniny p. Miroslav Jelinek z Mírotína, byt. Zim. Mnoho zdraví a spokojenosti do dalších let za celou rodinu přeje syn Miroslav.
 Dne 28. 3. oslaví své 85. narozeniny pí Anna Kalivodová roz. Bízovská z Ledochova, nyní byt v Oseku. Mnoho zdraví a sokojeosti do dalších let přeje bratr Václav s rodinou
 Dne 14. 4. oslaví své 87. narozeniny Jaroslav Kabát z Martínovic, nyní bytem Zálany. Mnoho zdraví a spokojenosti do dalších let přeje rodina Bízovských

NAŠE RADY OPUSTILI...

Region Chomutov
 14. 3. 99 zemřela členka našeho regionu pí Marie Jankovcová, býv. příslušnice východního daru z Kupčičova bytem v Kadani, ve věku nedožitých 74 let.
Z. Kačerová a A. Hloušek

Region Zatec
 Dne 5. března zemřela naše členka Marie Lešáková roz. Řihová z Lišan, rodačka z Novin Českých - letos by dožila 80 let. Tichou vzpomínku zemřelé a pozůstalým upřímnou úctou projevuje
za region K. Ondráč

Region Frydlant
 Sdílujeme všem krajanům smutnou zprávu, že nás dne 19. 2. 99 v nedožitých 79 letech opustila pí Marie Lišková, nar. v Dolinčích, byt. v Kuratřicích v Frydlantu. Upřímnou soustrast její rodině vyjadřují krajané z regionu Frydlant v Č.
za region Ludmila Milíčková

Luže
 V únoru jsme se rozloučili s rodákem z Malé Zubovstiny p. Rostislavem Volšem, učitelem, byt. Butoves v Jičíně. Jako by tohto nestěti nebylo pro rodinu málo, osud jim připravil další. Ve chvíli posledního rozloučení paní Volfově vyhořel byt a to tak, že jí prakticky nezbylo nič.
 Dovoluji si poprosit naše milé krajany o lidské pochopení a pokud bude možné i o finanční pomoc na adresu: Anna Volfová, Butoves 60/5, 507 01 Slatiny u Jičína nebo na konto č. 12-132552210/5100 IPB, a. s. Jičín.

Za poskytnutou pomoc předem děkuji Emilie Erpsoud, Luže
Region Olomouc
 Dne 24. března nás opustila naše členka Jiřina Kaldová ve věku 62 let. Upřímnou soustrast rodině
za region Vladimír Tengler

Region Praha
 Dne 21. 3. 99 zemřela v nedožitých 90 letech pí Ljuba Bohdanová roz. Burešová ze Sofievy, bytem Praha. Tímto se loučíme s nejstarší členkou regionu Praha, která jí byla od založení Sdružení Čechů z Volyně.
 Za rodinu dcera Irena Zatoňáková
a za region Praha Irena Malinská

Region Mohelnice
 Dne 30. března 1999 odešla na večnost v nedožitých 73 letech naše členka, velká přítelkyně volyňských Čechů paní Dana Zemanová z Úsova. Milá Dano, budeme vzpomínat!
Za region Jarmarač

DARY DOŠLE NA KONTO SČVP

Fric Václav, Vlkýřovice, 300 Kč. Žofie Lešáková, Rapotín, 100 Kč. Evženie Hamplová - 200 Kč. P. Vegricht - 100 Kč. p. Šulc (není členem) - 100 Kč.

Region Teplice: Irena Mašková - 100 Kč.
Region Broumov: Marie Janková - 100 Kč. p. Kalendová - 100 Kč, Pi Kubínová - 100 Kč, pi Pokorná - 100 Kč.

Region K. Vary: Libuše Čechová - 200 Kč.
Region Domažlice: Ing. Vlad. Kábrt - 200 Kč. Doc. PhDr. Jaroslav Fiala, CSc. - 100 Kč, Marie Poláčková - 100 Kč.

Litoměřice: Na konto Sdružení předána částka 1850 Kč. Z výroční členské schůze - 1.000 Kč. Dárci: 200 Kč Široká Evženie z Litoměřic, 100 Kč Zákavá Marie z Vrbice, 100 Kč Pavelková Helena, Velký Osek, 100 Kč Dědková Jarmila, Měcholupy, 100 Kč, Krejčová Emilie, Litoměřice, 100 Kč Slégr Václav, Český Brod, 100 Kč pi. Papíková z Chotíněvske, 50 Kč Hendrychová Anna, Štětí.

Ostatní nejmenovaný. Severomoravský region.

Vážený krajané, zdravím Vás a přeji Vám hodně zdraví a všeho nejlepšího v roce 1999. Abyste měli hodně životního elánu a stále se scházeli k různým svátkům a oslavám, tak jako to bylo zvykem na Volyně. Rád o Vás tu ve Zpravodaji a při návštěvách vlasti je mi dobře mezi Vámi. Jenotkrát posílám členské příspěvky a dary na fond. Mám z toho radost, že se naši členové tak brzy ovliví. Upřímně jim za to děkuji.

USA
 G. Pospíšil, Hlávčkovice 10 USD, Fond 10 USD. Sv. Pospíšilová, členské 10 USD. G. Pospíšil, členské 10 USD, Fond 10 USD. B. Orságová, členské 10 USD. S. J. Čižo, M. D. členské 10 USD. Havlíček Provdí Libby, členské 10 USD. V. Pospíšil, členské 10 USD. M. Pospíšilová, členské 10 USD.

CANADA
 J. Kuczerá, členské 14 CAD, Fond 6 CAD. D. Jersák, členské 14 CAD. M. Jelinek, členské 14 CAD. Fond 6 CAD. J. Hymek, členské 14 CAD. Fond 11 CAD. J. Tousek, členské 14 CAD. Fond 6 CAD. S. Kubec, členské 14 CAD. Fond 26 CAD. O. Žáková, členské 14 CAD. Fond 16 CAD. Rev. Joza Novák, členské 14 CAD. Fond 11 CAD. A. Shantorová, členské 14 CAD. Fond 6 CAD. V. Vrána, členské 14 CAD. Fond 6 CAD. A. Bennet-Ordrštil, členské 14 CAD. Fond 6 CAD. A. Holátková, členské 14 CAD. Fond 22 CAD. H. Holátková, členské 14 CAD. J. Novák, členské 14 CAD. Fond 6 CAD. M. Uglíš, členské 14 CAD. Fond 16 CAD. V. Tichý-Kyřilová, členské 14 CAD. Fond 6 CAD. J. Kyřil, členské 14 CAD. Fond 11 CAD. Ing. J. Vaněk, členské 14 CAD. T. Velhart, členské 14 CAD. Fond 11 CAD. J. Nesvadba, členské 14 CAD. Fond 6 CAD.

Nová členka: Eugenie Engel, 202 Chalfield Lane, Mississauga, ON, Canada, L42 1L4, členské 14 CAD, Fond 10 CAD.

Na Fond přispěl Jiří Prokapek, L24, 58 Braecrest Dr. Stony Creek, Ontario, Canada L8G 3A6.

Za adresy těchto dvou - krajanů a krajana děkuji paní Prokapekové z Karlových Varů z doby mé návštěvy u nich.

Všem upřímně děkuji a těším se na další spolupráci se Sdružením.

S krajanými pozdravem J. Kyřil